

GEEFT ER MOAR NEN KOEKE OP !

'k Un komme al nie veele niemier buite moar oasek ne kier buitenkomme breekt mijn erte toch un beetse zulle. Miedeljuu wa es't er mee mijn durpke, allee eigentlijk durpkies an d'and, want van Deurle ek uuk nogal wa soeveniers uit de joaren toebak! Overals woar dadde moar un kijkt stoan der nui schabouwlijke bouwvirken in un kakofonie van stijlen! Messchiens danze Deurle zijn glorie goan kunnen weeregeven mee den hof van de pastorie die un opgefleurd park zoe moeten worden om toch eindelingen ne kier tot ruste te kunnen kommen. Om 'zen' te worden of te 'onthaasten in een omgeving met die ultieme biodiversiteit aan beplanting, uitstraling en rust' zoe'n ze in 't schuun Vlamsch' zeggen. 'k Gonke gien Loatemsch niemier schrijven moar d'echte Loatemse vonden da ons bladse gielteganst in het Algemeen Nederlands d'echte Kleppe niemier zoe geweest zijn. Zelfst in Sentenijs, Pinte en Noazerette un vonden ze da nie kunnen. Zulder kosten alles mee un klein tsietse moeite toch lezen en verstoan want ze kendegeen de 'Paradijsvogels' en 'Het Gezin van Paemel' nog, stelt ui veuren! Ze weten nog al de nammen van de piroonaazes op uldren duim en ze kunen zelfst gielderde zinnen uit die teejoaterstukken van Gaston Martens en Cyriel Buysse deeklammeeren!

Loat die angespoelden moar neuten, Birke, wierd er mij in d'uuren gefluisterd.

Allee, a la bonheur! 'k Vonde da nui toch sjiek van die echte, trouwe durpelingen. Ge ziet da mee nen kleinen eeffoor mijn "koeterwaals" toch nog kan bekuuren.

Mee dienen Corona oak mij uuk toegelegd op 'Feesboek'. Ja, mee wa kan ne mens em beezig ouwen anders? 'k Peize da'k hiel d'arsieven van den VRT zien passeeren ei op mijn kompjooterschirm.

Tons ek moar 'FORUM Sint Martens Latem' in malkoar gevoefeld. Nen groep woar da iederien zijn weetses en zijn frustrasies in kwijt kan en uuk nog en 'Ge zijt van LatemDeurle als... woar damme proberen vertelselkes en fotoots van vroeger en nui bij malkander te scharten Moar 't es uuk weeral miezeere mee angespoelden en die nieuwe zee-neeroasse Loatem- en Deurleneers! "We leven nu en dat vroeger is voorbij," slingeren ze tons noar uiwen kop. Pleujen un stoa nui nog nie in mijn dieksjoneir'. Twolf joar als gemienteroadslid ee mij gelukkig un stirk olifantsvel bezurgd.

Ter es plekke genoeg op 't Internet! Oast ulder nie anstoat un moenze uuk nie kommen kijken, es't nie woar? Doarbij binnen ienegste moanden kunnen ze messchiens ollemolle tuupetegoare in diene *gesmolten camanbeir* an de gemientescholle uuk terechte veur de boekerije, alle media en wie weet un potse kaffee in den wintertuin...

Geniet van 't leven, weest veurzichtig moar doe ulder goeste! Ajuus en tot noaste moand oas't ons gegeven es!

Draai het blad dus maar om !

Brief aan Richard Minne.

Richard, amice

Zou het dan toch waar zijn dat er in St-Jan-in-de Olie meer kunstgalerieën zijn dan taveernen? Kunstwinkels die tijdens het weekend hun deuren wagenwijd openen voor 'le beau monde'. Dames die zo uit een boetiek zijn gestapt en vlot in het pak zittende heren die zich vergapen aan kunst, of wat dan ook, waarvan de betekenis hen, na een door de galeriehouder aangeboden zoveelste glas goedkope wijn, volledig ontgaat.

Ook de dames Priem en Pruym en hun gevolg pakken graag uit met hun collectie kunst. Schilderijen waarop ze een vroegere hoeve uit de buurt, de molen van St-Jan-in-de Olie of de kerk van Deurle herkennen. Dat is voor hen pas echte kunst. Ooit kreeg madame Pruym, bij het aanschouwen van een abstract doek in haar vertrouwde galerie, zo waar een appelflawwte. De felle kleuren en de wilde penseelstreken van een CoBrA-schilder brachten haar zo aan het wankelen dat ze steil achterover in de armen viel van de galeriehouder. Pas na een halve flacon eau de toilette van Chanel kwam ze toen weer bij bewustzijn. Sindsdien bezoekt ze enkel nog galerieën waar figuratief werk wordt geëxposeerd. Hierin wordt ze niet alleen bijgetreden door madame Priem, maar ook door de vriendinnen madame Chichi en juffrouw Praline. Hun visie is duidelijk: kunst die geen natuurgetrouwe weergave is van de realiteit is per definitie geen kunst. Punt andere lijn.

De dames Priem, Pruym, Chichi en Praline, ze zijn en blijven van alle tijden in St-Jan-in-de Olie. Ze hebben de nieuwste thrillers op hun salontafel liggen, maar lezen ze niet. En gij indertijd in uw '20 lijnen' in Vooruit maar blijven schrijven over boeken en dichtbundels die het verdienen om gelezen te worden.

Het lukte u als geen ander in nauwelijks enkele paragrafen het kaf van het koren te scheiden. Nogal een verschil met wat er vandaag de dag in de zogenaamde Vlaamse kwaliteitskranten verschijnt. Veel geblaas maar weinig wol. Ge kunt ze op één hand tellen de recensenten die in staat zijn een stevig onderbouwde recensie neer te pennen. De kwalijke promogeur die momenteel uit de meeste stukken opstijgt is echt niet meer te harden. Stel u voor vijf volle bladzijden in één gazet over een boek. Ge vraagt u af of ge zo'n werk dan nog moet kopen, want alles is al verteld. De literaire kritiek daar moogt ge u niet veel meer bij voorstellen. Het is allemaal zo braaf en zeemzoet dat ge er maagzuur van krijgt. Wie het als 'kritieker' aandurft een schrijver in zijn hemd te zetten of de fouten in een verhaal op te sommen, wel die wordt door zijn bazen op het matje geroepen. Erger nog: die vliegt met zijn klieken en klakken op straat. Ge weet toch dat elke uitgever u vandaag de dag met het manuscript van een klassieke roman – honderd procent fictie – u van het kastje naar de muur stuurt. Daar valt geen euro meer aan te verdienen. Thrillers, dat is het nieuwe goud. Iedereen die de 26 letters van het alfabet kent en een Bic kan vasthouden schrijft er tegenwoordig een.

Maar gij Richard ge wist het zoveel beter, gij waart tenminste uniek met uw gedichten. Ze zijn nog altijd fris en vers alsof ge ze zojuist geschreven hebt. En daar kunnen ze u hiervoor in St-Jan-in-de Olie niet genoeg voor bedanken.

Uw nederige en genegen dienaar, Carlos Alleene

- Verpozend met onder anderen Gaston Crommen
(12 augustus 1943)

Kom toch eens naar Laethem
dat we ons poepzat drinken
en al die mizerie vergeten.

Brief van 30 augustus 1929